

EŞİT KÖŞE

Rezan Bulut

BAYILDIM YOKUŞU

Bayıldım Yokuşu. Adını bilmezdim. Taksim’de olduğum zaman Beşiktaş’a yürüyerek inerim. Yolun sağından veya solundan, fark etmez. Sağ taraftan yürüdüğüm zaman, mimarisi güzel olan yapılara bakarım. Estetiği iyi olan yapılar.

Kafamın içi dolu olduğunda da o yapılara bakmak bana iyi gelir. Modern yapılara bakmak hoşuma gitmez. Eski eser yapılara bakmak nedense ruhumu hoş tutar.

Güzel yapıların karşı sırasında mimari estetikten uzak binalar yükselir. Çoğu da iş yerleridir. O binalara göz ucuyla bile bakmaktan imtina ederim.

Almanya Konsolosluk binası, Gümüşsuyu Hastanesi ve İTÜ Makina Fakültesi de prestij kazandırır yola.

Güzel bir yol güzergahıdır.

Yapıları arkada bırakıp, açık bir alana kendini bırakırsın. Gökyüzü aydınlanmıştır.

Sağda yeşil alan vardır. Kimi zaman sevgililerin çimlerde oturup sohbet ettiklerini çok görmüşümdür. Nedense kendim hiç orada oturmam. Halbuki çimlerde oturmayı da severim.

Yavaş yavaş İnönü Stadyumu görünür. Taksim’den gelişte Dolmabahçe’ye kuşbakışı, aşağıya doğru uçuyor hissini verir. Adını bilmeden önce de bayılırdım bu yokuşa.

Doğma büyüme Beyoğluluyum. Yokuşun adının Bayıldım olduğunu çok yakınlarda öğrendim.

O yokuştan Dolmabahçe’ye inmek güzel bir duygu verir bana. Boğaz karşıdan size göz kırpar.

Yokuşun arka cephesinde, şehircilik ilkelerine ve planlarına aykırı yapılan Süzer Plaza yükselir. Ama kötü şeyleri beynim sildiği için, gözlerim de görmez o yasadışı yapıyı.

Bir gün hava soğuktu. Yine Dolmabahçe’ye Taksim’den yürüyorum. Sesler geliyordu, İnönü Stadyumu’nda maç olduğunu anladım. İki genç arkamdan “şapmanız da güzelmiş” deyince döndüm, maça gittiklerini kıyafetlerinden anladım. Ben de Beşiktaş’ı tutuyorum deyip beraber fotoğraf çektirmiştik.

Beşiktaş futbol takımını abimlerden dolayı tutuyordum. Lise son sınıfta iken abimler arkadaşlarıyla şampiyonluk maçına götürmüşlerdi beni. Maç İnönü Stadyumu’ndaydı.

Erkeklerin içerisinde de tek kız bendim. Yıl 1985. Beşiktaş o yıl şampiyon olmuştu. O günden sonra da bir daha futbol maçına gitmedim.

İnönü Stadyumu ilkokul yıllarımızda 23 Nisan kutlamalarının yapıldığı yerd. Her yıl genel de kutlamaları izlemeye giderdim. O yüzden bölgeye duygusal bir yakınlığım da var. Anılarım var.

Yokuşun adını Bayıldım olduğunu öğrenince, bu duruma daha da bayıldım.

Bayıldım Yokuşu. Havagüzel olursa yokuştan Dolmabahçe’ye inmek, güzel duygu salar vücuda, benim açım dan.

68 Kuşağı’nın da ayak izleri var orada değil mi?

6. Filo’ya defol demek için yokuştan inerek, Dolmabahçe önlerinde” Yankee go home” protestosu yapanlar.

Ben de o ayak izlerini takip ederek, Dolmabahçe yolundan Beşiktaş veya Kabataş İskelesi’nden evime gidiyorum. Anadolu yakasına kimi zaman.

Bir yokuşun adının hissettirdiği duyguyu vermesi.

Adı güzel, kendi güzel Yokuş.

Bayıldım.

1968 İstanbul doğumlu. Liseyi Özel Tarhan Koleji’nde bitirdikten sonra, İTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü’nden mezun oldu. 1995 yılında İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi’nde, BM Uluslararası Habitat Konferansı’nda İMO adına Habitat Sekreteri olarak çalıştı. 1999 yılında İMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Sekreter Üyelik görevini, 2006 yılına kadar sürdürdü. 2006 yılı itibarı ile Şube Sekreteri olarak İMO İstanbul Şubede görevine devam etmektedir. Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı’nın, yerel medyada çalışan gazeteciler eğitime katılarak, katılım belgesine sahip olmuştur. 2 yıldır dene-yazmalarını kendince yazmaktadır.